

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 22. rujna 2010.

Apostolski pohod Ujedinjenom Kraljevstvu

Draga braćo i sestre!

Danas elim govoriti o apostolskom putovanju u Ujedinjeno Kraljevstvo, koje mi je Bog dao ostvariti proteklih dana. Bio je to slubeni posjet i, istodobno, hodočašće u srce povijesti i sadašnjost jednog naroda bogatog kulturom i vjerom, kao što je to britanski narod. Bio je to povijesni događaj, koji je označio novo vano razdoblje u dugoj i sloenoj povijesti odnosâ između tih naroda i Svete Stolice. Glavni cilj posjeta bilo je proglašenje blaenim kardinala Johna Henryja Newmana, jednog od najvećih Engleza novijeg doba, glasovitog teologa i čovjeka Crkve. Naime, svečanost beatifikacije predstavljala je istaknuti trenutak apostolskog putovanja, čija je tema bila nadahnuta na geslu s kardinalskog grba blaenog Newmana: "Srce govori srcu". U četiri intenzivna i prelijepa dana provedena u toj plemenitoj zemlji imao sam veliku radost govoriti srcu stanovnika Ujedinjenog Kraljevstva, i oni su govorili mojem srcu, napose svojom prisutnošću i svjedočenjem svoje vjere. Imao sam priliku naime ustanoviti koliko je kršćanska baština još uvijek snana i još uvijek aktivna u svim slojevima društvenog ivota. Srce Britanaca i njihov ivot su otvoreni Bojoj stvarnosti i ondje postoje brojni izrazi pobonosti koje je taj moj posjet još više iznio na vidjelo.

Već od prvog dana moga boravka u Ujedinjenom Kraljevstvu i tijekom čitavoga mojeg boravka, posvuda sam nailazio na topli doček vlasti, predstavnika raznih društvenih stvarnosti, predstavnika raznih vjeroispovijesti i osobito običnog puka. Tu mislim posebno na vjernike katoličke zajednice i njihove pastire, koji, premda su manjina u zemlji, veoma su cijenjeni i uvaavani te zauzeti u radosnom naviještanju Isusa Krista, kako bi učinili da zablista Gospodin i kako bi bili njegov glas

posebno među posljednjima. Svima ponovno upućujem izraz svoje duboke zahvalnosti za zanos i hvalevrijednu revnost koju su pokazali i kojom su se potrudili za uspjeh toga mog posjeta, koji će mi ostati u trajnoj uspomeni.

Prvi je susret bio u Edinburghu s Njezinim Veličanstvom kraljicom Elizabetom II., koja me je, zajedno sa svojim suprugom, vojvodom od Edinburgha, vrlo ljubazno primila u ime čitavoga britanskog naroda. Bio je do vrlo srdačan susret, kojeg je karakteriziralo dijeljenje nekih dubokih zabrinutosti za blagostanje svih naroda na svijetu i za ulogu kršćanskih vrijednosti u društvu. U povijesnom glavnom gradu Škotske imao sam priliku diviti se umjetničkim ljepotama, koje su svjedočanstvo bogate tradicije i dubokih kršćanskih korijena. To sam spomenuo u govoru Njezinu Veličanstvu i prisutnim predstavnicima vlasti, podsjećajući da je kršćanska poruka postala sastavni dio jezika, misli i kulture narodâ tih otoka. Govorio sam također o ulozi koju je Velika Britanija vršila i još uvijek vrši na međunarodnoj sceni, spomenuvši vanost učinjenih koraka prema pravednom i trajnom pomirenju u Sjevernoj Irskoj.

Ozračje veselja i radosti koje su stvorili mladi i djeca učinio je radosnim posjet Edinburghu. Pošavši zatim u Glasgow, grad ukrašen prelijepim parkovima, upravo u jednom od njih, Bellahouston Parku, predsjedao sam prvom misom na svom putovanju. Bio je to trenutak snane duhovnosti, veoma vaan za katolike te zemlje, također zbog činjenice da se toga dana slavio liturgijski spomen svetog Niniana, prvog vjerovjesnika Škotske. Na tome liturgijskom skupu vjernika okupljenih u sabranoj i zajedničkoj molitvi, koju su još svečanijom učinile tradicionalne melodije i dirljive pjesme, podsjetio sam na vanost evangelizacije kulture, osobito u našem dobu u kojem prodorni relativizam prijeti da potamni neprolaznu istinu o čovjekovoj naravi.

Drugoga dana započeo sam posjet Londonu. Tu sam se najprije susreo s predstavnicima svijeta katoličkog odgoja, koji ima vanu ulogu u obrazovnom sustavu te zemlje. U istinskom obiteljskom ozračju obratio sam se odgojiteljima, podsjećajući ih na vanost vjere u odgajanju zrelih i odgovornih građana. Brojnim mladim, koji su me dočekali sa simpatijama i oduševljenjem, predloio sam da ne slijede djelomične ciljeve, zadovoljavajući se ugodnim izborima, već da streme nečem većem, to jest traenju prave sreće, koja se nalazi samo u Bogu. Tijekom susreta s predstavnicima ostalih religija koje su najviše zastupljene u Velikoj Britaniji, koji je nakon toga uslijedio, podsjetio sam na nezaobilaznu nunost iskrenog dijaloga, da bi bio potpuno plodonosan, zahtijeva da se poštuje načelo reciprociteta. Istodobno sam iznio na vidjelo traenje svetog kao nešto zajedničko svim religijama na kojem treba učvršćivati prijateljstvo, povjerenje i suradnju.

Bratski posjet canterburyjskom nadbiskupu bila je prilika da se ponovno potvrdi zajednički trud na svjedočenju kršćanske poruke koji povezuje katolike i anglikance. Uslijedio je jedan od najznačajnijih trenutaka apostolskog putovanja: susret u velikom salonu Britanskog Parlamenta s predstavnicima institucijâ, političkog svijeta, diplomatima, academicima, religijskim predstavnicima kao i predstavnicima svijeta kulture i poduzetništva. Na tome tako uglednom mjestu istaknuo sam da religija, za zakonodavce, ne smije predstavljati problem koji treba riješiti, nego čimbenik koji na bitan način pridonosi povijesnom razvoju i javnoj raspravi u društvu, koji na osobit način doziva u

svijest bitne vanosti etičkog temelja za odluke koje se donose u raznim područjima društvenog ivota.

U tome istom svečanom ozračju, posjetio sam westminstersku opatiju: bilo je to prvi put da je Petrov nasljednik zakoračio u simboličko mjesto pradavnih kršćanskih korijena te zemlje. Molitva Večernje, zajedno s predstavnicima raznih kršćanskih zajednica Velike Britanije, predstavljala je vani trenutak u odnosima između katoličke i anglikanske zajednice. Kada smo zajedno posjetili grob svetog Edvarda Ispovjednika, dok je zbor pjevao: "Congregavit nos in unum Christi amor", svi smo slavili Boga, koji nas vodi na put punog jedinstva.

U subotu ujutro, susretom s premijerom započeo je niz susreta s najvišim predstavnicima političkog svijeta Velike Britanije. Uslijedilo je euharistijsko slavlje u westminsterskoj katedrali, posvećenoj Predragocjenoj Krvi Gospodina Našega. Bio je to izvanredan trenutak vjere i molitve – u kojem je također izašla na vidjelo bogata i dragocjena tradicija "rimske" i "engleske" liturgijske glazbe – u kojem su sudjelovali predstavnici raznih crkvenih sastavnica, duhovno ujedinjeni sa četama vjernika iz duge kršćanske povijesti te zemlje. S velikom sam se radošću susreo s velikim brojem mladih koji su sudjelovali na misi izvan katedrale. Svojom oduševljenom i ujedno paljivom i dirljivom prisutnošću oni su pokazali da ele biti protagonisti novog razdoblja hrabrog svjedočenja, djelatne solidarnosti i velikodušnog zauzimanja u slubi evanđelja.

U Apostolskoj nuncijaturi susreo sam se s nekoliko rtava koje su pretrpjele zlostavljanja od strane predstavnika klera i redovnika. Bio je to snani trenutak ganuća i molitve. Malo zatim, susreo sam se također sa skupinom stručnjaka i dragovoljaca odgovornih za zaštitu djece i mladih u crkvenim sredinama, što predstavlja posebno vaan aspekt u pastoralnom djelovanju Crkve. Zahvalio sam im i potaknuo ih da nastave svoj rad, koji se uključuje u dugu crkvenu tradiciju brige za poštivanje, obrazovanje i odgajanje novih naraštaja. U Londonu sam zatim posjetio Dom za starije osobe kojeg vode Male sestre siromašnih uz dragocjeni doprinos brojnih medicinskih sestara i dragovoljaca. Ta struktura je znak velike panje koju je Crkva uvijek pokazivala prema starijima, kao i izraz zauzetosti britanskih katolika u poštivanju ivota bez obzira na čovjekovu dob ili stanje u kojem se nalazi.

Kao što sam već rekao, vrhunac mojega posjeta Velikoj Britaniji bila je beatifikacija kardinala Johna Henryja Newmana, slavnog engleskog sina. Svečanosti je prethodilo posebno molitveno bdijenje odrano u subotu navečer u Hyde Parku, u Londonu, u ozračju duboke sabranosti. Mnoštvu vjernika, osobito mladih, elio sam ponovno predloiti svijetli lik kardinala Newmana, intelektualca i vjernika, čija se duhovna poruka moe saeti u svjedočanstvu da put savjesti nije zatvaranje u samoga sebe, već je otvorenost, obraćenje i poslušnost Onome koji je Put, Istina i ivot. Čin beatifikacije je odran u Birminghamu, tijekom svečanog nedjeljnog euharistijskog slavlja, u prisutnosti velikog mnoštva iz cijele Velike Britanije i Irske, kao i predstavnika mnogih drugih zemalja. Taj dirljivi trenutak još je više istaknuo znanstvenika velikih umnih sposobnosti, slavnog pisca i pjesnika, mudrog Bojeg čovjeka, čija je misao prosvijetlila mnoge savjesti i dan-danas nije

ništa izgubila na svojoj izvanrednoj privlačnosti. Na njemu se, na osobit način, nadahnjuju vjernici i crkvene zajednice Velike Britanije, da bi i u našim danima ta plemenita zemlja nastavila davati obilne plodove evanđeoskog ivota.

Susretom sa članovima Biskupske konferencije Engleske i Wallesa kao i Škotske biskupske konferencije, zaključen je dan koji je bio u znaku velikoga slavlja i snanog duhovnog zajedništva za katoličku zajednicu u Velikoj Britaniji.

Draga braćo i sestre, u ovom mom posjetu Velikoj Britaniji, kao i uvijek htio sam poduprijeti prije svega katoličku zajednicu, ohrabrujući je da ustrajno radi na obrani nepromjenjivih moralnih istina koje, preuzete, prosvijetljene i potvrđene od evanđelja, stoje u temelju uistinu ljudskog, pravednog i slobodnog društva. Kanio sam također govoriti srcu svih stanovnika Ujedinjenog Kraljevstva, o pravoj stvarnosti čovjeka, o njegovim najdubljim potrebama, o njegovu konačnom određenju. U svom obraćanju građanima te zemlje, razmeđu kulture i svjetske ekonomije, imao sam pred očima čitav Zapad, progovorivši o korijenima te civilizacije i saopćavajući neprolaznu istinu evanđelja, kojom je ona proeta. To me apostolsko putovanje učvrstilo u jednom dubokom uvjerenju: drevni europski narodi imaju kršćanski duh, koji tvori jednu cjelinu s "duhom" i poviješću njegovih naroda, a Crkva ne prestaje raditi da neprestano odri budnom tu duhovnu i kulturnu tradiciju.

Blaeni John Henry Newman, čiji lik i spisi još uvijek čuvaju izvanrednu aktualnost, zasluuje da ga svi upoznaju. Neka on podupre nakane i napore kršćana da se "posvuda širi Kristov miris, kako bi bio njihov ivot bio odraz njegova", kao što je mudro pisao u svojoj knjizi Zračiti Krista.

Papin apel

Ovaj tjedan se u Beču odrava opća skupština Međunarodnog mješovitog povjerenstva za teološki dijalog između Katoličke crkve i Pravoslavne crkve u cjelini. Tema sadašnje faze studija je uloga Rimskog biskupa u zajedništvu Opće Crkve, s osobitim naglaskom na prvo tisućljeće kršćanske povijesti. Poslušnost volji Gospodina Isusa i promatranje velikih izazova koji se danas nameću kršćanstvu, obvezuju nas ozbiljno se zauzeti u ponovnoj uspostavi punog zajedništva među Crkvama. Pozivam sve da intenzivno mole za radove Povjerenstva i za stalno produblјivanje i jačanje mira i sloge među kršćanima, kako bismo mogli davati svijetu sve autentičnije evanđeosko svjedočanstvo.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Od srca pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način Isusovce hrvatske provincije. Zagovor svetih apostola Petra i Pavla neka vam pomogne da uvijek spremno propovijedate i svjedočite Radosnu vijest u vašem narodu. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana